

## TARTALOMJEGYZÉK

---

Tartalomjegyzék.....	2
Interjú Horvát Zsolt tanár úrral .....	3
Interjú Ács Franciskával.....	6
Hit.....	9
Filmajánló .....	10
Könyvajánló .....	11
Zeneajánló .....	12
Vers.....	13
TIDK .....	14

**A tanításról, az egészséges életmódról, a tudomány iránti szeretetéről, és ezek mellett egy- két személyes kérdésről beszélgettem a tanár úrral.**

**Ugye, ha valaki kémia-biosz faktra megy, az emberek azt gondolják, hogy orvosi, fogorvosi, állatorvosi pályán, vagy hasonló területeken akar elhelyezkedni. Szóval az első kérdésem az, hogy Önnek is voltak hasonló ambíciói?**

„Orvosi semmiképpen sem. A személyiségetem 18 éves koromra sikerült annyira megismernem, hogy rájöjsek, túl sok bennem a bizonytalanság azt illetően, hogy a rám bízott feladatokat pontosan hajtom-e végre. És úgy gondoltam, hogy ez egy orvosi hivatással nem összeegyeztethető. Vagyis nem akartam orvos lenni, én tanár akartam lenni.”

**Akkor már gimnáziumban is tanár szeretett volna lenni?**

„Gondolkodtam rajta, igen. De az egyetem közben volt egy felemás dolog. Egy kis időre elfelejtettem ezt a tanári dolgot, mert nagyon vonzott a tudomány. Ez a két tudományterület, amin vagyok, nagyon érdekelt. És az első néhány évben ez dolgozott bennem. Azután úgy negyedév tájékán, egy kémiai kifejezéssel élve, túltelítetté váltam: azt vettem észre, hogy a tudomány egyre kisebb részletek kiderítésével foglalkozik. És én már valahogy nem láttam meg azt benne, ami érdekelt volna engem.”

**Amikor gimnazista volt, a kémiát vagy a biológiát szerette jobban? Esetleg a biokémiát? Vagy ezek a területek együtt járnak?**

„Hogy is mondjam? Én nem tudom szétválasztani a kettőt egymástól. Ahhoz, hogy jól tudjak biológiát tanítani, az én nézőpontomból, tudnom kell a kémiát. És a kémiának nyilván van számos biológiai aspektusa is. Úgy is tekinthetem a biológiát, mint az élet kémiáját - ilyen szépen kifejezve magam.”

**És mi volt az a tantárgy, amit kifejezetten utált?**

„Inkább az azt tanítókkal volt bajom, mint a tantárgyakkal, megmondom őszintén. Például nehezen tudtam elviselni a rajzot. Egy olyan személy tanította, akit nehezen tudtam elviselni. És a filozófia tanárommal sem voltunk egy hullámhosszon. Ezeknek az óráknak a nagy részét bojkottáltam.”

**Mi az, amit a legjobban szeret abban, hogy tanít? Mi a fő motivációja?**

„Ez kettős, mivel tanárként az ember, legalábbis szerintem, minden egyes 45 percben meg kell, hogy mutassa magát. Ki kell állnia az emberek elé, és meg kell mutatnia magát, hogy meg tudja valamivel fogni a gyerekeket. A másik pedig a tudományom iránt való állandó kíváncsiság. Ez olyan, mint egy állandó mese. Egy folyamatosan újabb és újabb fejezetekkel bővülő állandó történet. És ez érzélgősnek fog tűnni, de nagyon, nagyon motivál az is, hogy fiatalok környezetében van az ember. Az a lendület, az a sokféle gondolat, ami Bennetek megvan ilyen korban, az egy csoda. Ez a tanárságnak a legjobb része. Különösen, ha valaki hozzám hasonlóan motivált. Amikor nem engedik el az embert egy online óra végén. Még kérdeznek, még kérdeznek; ezek nagyon jó visszajelzések.”

**Egy diák azt kérdezi, hogy Ön miért szereti ennyire oltogatni a gyerekeket?**

„Megvan ez visszafelé is úgy érzem. Más szóval a diákok sem maradnak adósak. De biztos vagyok benne, hogy ez nem egy háború. Próbálok felhívni az általam humorosnak vélt kifejezésekkel a hiányosságokra a figyelmét a kedves tanulóknak. Legfeljebb erről lehet szó. Ha mégsem, akkor mélyen és őszintén bocsánatot kérek.”

**Most, hogy Önről is kérdezzek, azt szeretném megtudni, hogy miket szereti csinálni szabadidejében? Esetleg van valami hobbija?**

„Ami nagyon kikapcsol, az az asztalos munka. Ez talán túlzás, ha azt mondom, hogy asztalos, különböző dolgokat építeni a házban, ház körül, erre gondolok. Ezek általában jól-rosszul sikerülnek. És amikor az embernek van egy olyan érzése, hogy na, most ez jól sikerült, az öröm. Tehát valami fizikai tevékenység. Nagyon szeretek még kirándulni. Minden egyes évben a tavasz, március környéke, az az időszak, amit hirtelen nagyon kedvelek. Ilyenkor szoktunk is menni a családdal ide-oda. És rendkívül szeretem az ilyenkor virágzó növényeket, ezek számomra ilyenkor a csoda.”

**Említette, hogy még mindig nagyon érdeklődik a tudomány iránt, szokott cikkeket olvasni?**

„Így van, az egyik hobbinak nevezhető tevékenységem, hogy régebben a Természet Világa c. folyóiratot olvastam minden hónapban, és onnan gyűjtöttem olyan cikkeket, amelyeket aztán különböző biológia feladatok írása közben fel tudok használni, illetve nagyon szeretek orvosi tankönyveket összegyűjteni, és ha éppen elkap a hév, akkor azokat szoktam olvasgatni.”

**Előfordul, hogy utánanézik a vírusról kiderített dolgoknak? Vagy nem akar többet törődni a témával, mint amennyit muszáj?**

„Szerintem amennyit kell, nagyjából tudok. Voltaképpen amolyan „up to date” módon nem nézem a cikkeket. A Nature c. folyóirat kiadványai rendszeresen jelentkeznek az emailjeim között. De ezek követhetetlen mennyiségben jelennek meg, vagyis naponta 20-25 cikk. Magyarán amennyit magam számára tudnom kell, azt tudom.”

**Szintén egy tanulói kérdés, a Red Bull-t vagy Monster-t preferálja? Ön fogyaszt energitalokat?**

„Nem különösebben. Az én energitalom a kávé. Ennek a mi modern világunknak számos visszássága van. Az egyik például, hogy a diákok számára szabadon hozzáférhetőek az energitalok. Amit pedig ezek csinálnak a szervezetükkel, az nem jó.

Teli vannak koffeinnel, ami jól megnyomja a vércukorszintjüket. Rásegít az adrenalin hormon hatására azáltal, hogy gátolja az adrenalin hormon hatására sejten belül keletkező másodlagos hírvívő anyag elbontását. És teli vannak cukorral is. Erre a kettőre: az amúgy, a koffein miatt megemelkedett vércukorszintre, plusz a rendkívül könnyen felvehető oldott formában bekerülő cukorra, az inzulin ráharap, azaz ezzel termelődik. És akinek van fogékonysága a kettéstípusú cukorbetegségre, annak ez fel fogja gyorsítani a kialakulását.”

**Akkor a kávé jobbnak találja? Egészségesebbnek?**

„Én úgy gondolom, hogy ti még olyan szinten pörögtök, más szóval az életritmusotok olyan, hogy szerintem az is felesleges. Minden ember más és más. Így csak magamból tudok kiindulni. Én egyetemig nem kávéztam. Ott aztán jöttek a vizsgaidőszakok, a gyakorlatok meg a bulik, meg egyebek, amik egy huszoneves szervezetet is megnyaggatnak. Szóval szerintem egy 14, 15, 16 éves fiatalnál teljesen felesleges a kávé ivása. Ez csak egy amolyan életérzés, felnőttéget adó dolog. Illetve arra jó, hogy a fiatal hozzá fog szokni, és akkor megköveteli a kávébevitt a szervezete. Tehát ameddig lehet, addig ne, én azt mondom.”

**Az egészséges étkezést mennyire tartja fontosnak?**

„A diákság körében én azt tapasztalom, hogy hatalmas fellendülése van az egészséges életmódhoz való ragaszkodásnak, az erről való kommunikációnak. Ezt nem én, hanem Borbáth tanár úr mondta, de azóta teljesen magamévá tettem a gondolatot, mármint hogy én akkor rettenek meg, amikor ez szóba kerül a gyerekek között. Nagyon gyakori közöttetek a különböző testképzavar, amit anorexiának és bulimiának hívhatunk. És ezek mindig az egészséges életmódhoz mint fétishez való ragaszkodással indulnak. És utána szokott kialakulni ez az „ezt nem eszem, azt nem eszem”, mert mindegyikről kiderül, hogy valahogy egészségtelen. És minél jobban odafigyelek, annál feltűnőbbek ezek a jelek, és akkor van az a probléma, amin csak pszichiáter tud segíteni. Nem állítom, hogy csak emiatt, nyilván ez is egy tünet. Ezek nyilván megvannak a gyerekekben, hogy kialakul benne egy testképzavari fogékonyság. De ennek a tünetnek nagyon éles megnyilvánulása szokott lenni ez a „ragaszkodom a kétszer megőrölt, háromszor rostban gazdaggá tett dolgokhoz”. Csak mondtam valamit, én nem vagyok ennyire élelmiszer fan, hogy így mondjam. Az egészséges életmód nem csak attól függ, hogy mit eszek, hanem hogy mi az aktivitásom, hogyan élem az életem. És ehhez biztos, hogy nem tartozik hozzá, hogy kiporciózom a belém jutó kalóriát, és ha ez nem sikerül, akkor meghánytatom magam. Igazság szerint sokszor szoktam ezeket szélsőségesen felfogni. Persze, fontos az egészséges életmód meg miegyebek, de ha a szellemi és fizikai aktivitásban találnánk egyensúlyt, nagyjából mindegy lenne, hogy milyen a tápanyag minősége. De lehet velem vitatkozni, nem állítom, hogy igazam van.”

**Arra lennék még kíváncsi, hogy mióta szólítják Hozsónak? Hogyan viszonyul ehhez az elnevezéshez? Mit szól ahhoz, ha diákok szólítják így?**

„Úgy emlékszem, hogy amikor idekerültem 1995-ben, az akkor harmadikos gimnazista osztály találta ki. Nyilván, ha így szólítanak, hogy Hozsó, az egy diák részéről túl bizalmas, én úgy gondolom. Szóval legyek már Zsolt tanár úr, vagy Tanár úr csak így simán, ez a Hozsó kifejezés túlzás. Helyre kell rakni a dolgokat, és nyilván mehet tovább az óra. De a kifejezéssel nincs bajom, hiszen nem sértő. Ez a nevem kezdőbetűje, és kész.”

**És végül, de nem utolsó sorban, szeretne üzeni valamit az otthon tanuló diákoknak?**

„Nagyon fontosnak tartom hangsúlyozni azt, hogy ez az év az életükben ugyanolyan, mint bármelyik másik középiskolai év. Azaz tanulással kellene eltelnie. És ha ez az év tanulás nélkül telt el, akkor rohadtul hiányozni fog. A legnagyobb csapdájának ennek az időszaknak azt tartom, hogy elég rendes időmennyiség szabadul fel, viszont a motiváló erő hiányzik, hiszen ezeket a lehetőségeket elég rendszeresen ki lehet kerülni, mondjuk így. Viszont ha most nem pótlod a tananyagot, vagy nem rakod be az agyadba, akkor nem is lesz berakva. Az meg biztos, hogy igaz, hogy be vagyunk kényszerülve ebbe a létbe, és ez nagyon megterhelő lehet a diákság nagy részének. Tehát az, hogy most unalmas, az nem a megterhelésnek az egyik formája. Hanem az a megterhelő benne, hogy nincs semmiféle szociális kapcsolat. Az órák úgy telnek el, hogy két szót nem tudtál váltani osztálytársaddal normálisan. Ennek a mi Református Líceumunknak nagyon, nagyon jó közössége van. Én mindig teljes csodálkozással tudom még most is nézni, hogy tanulók évfolyamoktól, osztályoktól függetlenül találkoznak folyosókon, baráti módon beszélgetnek, üdvözlik egymást. Látszik, hogy olyan kapcsolatuk van egymással, ami az én középiskolámra nem volt jellemző. Szóval ennek a Líceumnak ez a csodája, és nagyon nagy előnye hullt szét ettől az online oktatástól. Kétségtelen, hogy nagyon nehéz nektek, és én már nagyon várom a május 10-ét, hogy újra találkozhassunk és beindulhasson az iskolai élet.”

Foky Réka (10.c)

Következő interjú Ács Franciska lovasterapeutával készül, aki a Bethesda gyermekkórházban tartósan beteg gyerekeket látogat terápiás céllal amerikai mini lovaival.

### Milyen típusú betegségek esetén alkalmazható, és hogyan hat a minilovas terápia?

„Hosszú ideig kórházban tartózkodó, neurológiai, mentálhigiénés problémával küzdő, illetve a rehabilitációs osztályon hosszú ideig tartózkodó gyerekeket látogatunk.

Azt, hogy hogyan hat a lóval történő találkozás, talán az autizmussal élő gyermekek esetén lehet legjobban megérteni. Elsősorban a korai autizmus gyanújával élő gyermekek találkoznak a lóval, és ott is rendkívül kedvező hatást kezdünk észrevenni. Az autizmus egy nagyon széles skálán mozgó állapot, aminek alapvetően a fő tünete, vagy jelensége, hogy nagyon nehezen kapcsolódik a gyermek a környezetéhez. Tehát van egy belső világa, ami nagyon stabil, és oda nagyon nehezen enged be akár szülőket, pedagógusokat, akár barátokat. Ez a csatorna nagyon erősen le van zárva ezeknél a gyerekeknél. Pontosan ezt a csatornát célozza meg a ló, azon a természetes képességével, hogy a természetesség a nyugalom árad belőle, hogy nem konkrét, nagyon finoman tágítja ezeket a határokat, és nyitogatja ezt a csatornát. Gyönyörűen lehet látni már második, harmadik, negyedik alkalommal a terápiás hatást. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag ott folytathatjuk a következő találkozásnál, ahol az előzőt abbahagytuk. Egyértelműen látni a kedvező pozitív hatását, mert nyilván minél jobban meg vannak nyitva ezek a csatornák, annál könnyebb őket integrálni a társadalomba, szocializálni a kortársakhoz. Ugyan ez a „csatorna nyitogatás” működik a tartósan beteg gyerekek, rehabilitációban résztvevők esetében is, ahol a hosszú kórházi jelenlét, a betegségtudat, az ingerszegénység okoz hangulatromlást, bezárkózást.”



### Rögtön pozitívan reagálnak a gyerekek a ló megjelenésére?

„Az esetek 99.9%-ban igen. A 2,5 év alatt egy kezemen meg tudom számolni, hogy hányszor volt olyan reakció, hogy félt a lótól. Általában mindig a derű, az öröm, a boldogság, az izgatottság, a várakozás és a szeretet, ezek vannak jelen annak az első másodperctől kezdve. Ami még nagyon fontos, az az érzelmi motiváció, amit rehabilitációs eseteknél látni nagyon jól. A rehabilitáció során nagyon sok esetben érintett a mozgás, akár a kéz, akár a láb, akár a járás, minden mozdulat nehéz, gyakran fájdalommal jár. Ennek ellenére, a ló jelenlétének hatására úgy történik mozdulat, úgy történik törekvés a mozdulatra, hogy sok esetben észre sem veszi gyermek, hogy megtörtént. Annyira motiválja őt érzelmileg a ló jelenléte, hogy maga a szeretet az, ami megmozdítja a kezét.”

### A lóval többszöri találkozás után kialakul mélyebb kapcsolat is?

„Igen, ilyenkor magától megy már be a ló a kórtetembe, magától megy az ágyhoz, magától „kapcsolódik” a gyerekekhez.”

### Miért pont miniló, miért nem mondjuk kutya vagy bármilyen más állat?

„Azért, mert a ló menekülő állat, emiatt rendkívül érzékeny, a kutya ragadozó állat, teljesen más szellem szerint működnek, mindkettő nagyszerű állat, mindkettő sok szeretetet tud adni, de a ló azért alkalmas szerintem erre kifejezetten, mert menekülő állatként ménesben él.”

**Mit jelent az, hogy menekülő állat?**

„Az állatokat két csoportra oszthatjuk: ragadozó, és növényevő állatokra. A növényevő állatok nagy része meneküléssel próbálja elkerülni a ragadozókat, de nagyon kevés olyan menekülő zsákmányállatot tudunk felmutatni az emberiség történelme során, ami ráadásul csapatban, ménesben él, amit ennyire a szolgálatába tudott állítani az ember. A menekülő állatok sokkal érzékenyebbek, mint a ragadozó állatok, pontosan azért, mert neki az életéért kell küzdenie, futnia, és egy-két másodperccel előre kell gondolkodnia, a ragadozó előtt kell járnia, különben vége lenne az életének. Emiatt még nagyobb szenzitívussággal, érzékenységgel találta ki őket a természet. Ezen kívül, mivel a lovak kapcsolódnak egymáshoz, és kialakul közöttük egy hierarchikus viszony. Amíg az egyik pihen a másik szemléli a vidéket, egymásra hagyatkozhatnak, genetikailag kódolva van a kapcsolódási képesség bennük. A ló akkor nyugodt, ha valakihez kapcsolódhat. Én azt tanítottam meg neki, hogy én ugyanúgy a ménes tagja vagyok, tehát hogy nyugodt marad amikor velem van, mert a ménes vezetője én vagyok. Ezt egy speciális módszerrel lehet nekik megtanítani, amit úgy hívnak, hogy szabadon idomítás. Ezt az idomítási módszert az indiánok megfigyelések alapján rakták össze. Tökéletesen működik, gyakorlatilag a ló nyelven kommunikál a testjeleimmel, és ők szép lassan befogadnak a csapatba. Leválasztom egyiküket, elmegyünk a kórházba, ő megőrzi nyugodtságát, mert én is a ménesből itt vagyok. Aki felé fordulok, akivel beszélgetek, aki felé a szeretetemet és az elfogadásomat a testjeleimmel mutatom, őt így gyakorlatilag, azonnal elfogadja feltétel nélkül. Utána a figyelmével a jelenlétével nyitogatja az a csatornát, amit korábban már említettünk.”

**Mik az amerikai miniló azon tulajdonságai, amik alkalmassá teszik erre a tevékenységre?**

„A nyugodtság. A pónik nem igazán alkalmasak a célra, túl érzékenyek meg makacsok, és sokféle idegrendszeri problémával is küzdenek. Az amerikai miniló méretéből kifolyólag ugye tökéletes, még a póninál is jelentősen kisebb, és a jelleme is szintén ideális, mert nagyon hasonlít a nagy lóhoz. A tenyésztés során odafigyeltek Amerikában, hogy amint megjelent a tenyésztési vonalban egy-egy ingerlékenyebb, túlfeszült, túlérzékeny egyed, akkor az ember ebbe egy picit belenyúlt, azt a példányt kivették a tenyésztésből, és ezáltal kialakult az, hogy ez a fajta kimondottan alkalmas az ilyen jellegű munkára. Kevés feszültséggel jár, hogy nyugodtságát megtartva, a lóságát megtartva be tudjam vinni a szűk kórházi folyosókra, idegen szagok, furcsa hangok, zajok közé, és ott is nyugodt és ló tudjon maradni.”

**Higiéniai szempontból mi teszi lehetővé a kórházi jelenlétet?**

„A látogatáskor van rajtuk egy kis zokni, szőrhullás ellen kis higiéniai kabát, be van fonva sörényük, farkuk, rövidre van nyírva a nyakuk és a fejük, amit a gyerekek érinteni szoktak. Van rajtuk egy kis pelenka, de segít az is, hogy a lovak kemény felületen nem ürítenek vizeletet.”

**Hogyan jött az ötlet, hogy ezzel foglalkozzon?**

„Gyerekkorom óta foglalkozom lovakkal, gyerekkorom óta tapasztalom a lovak jótékony hatását, és egyszer láttam egy kisfilmet arról, hogy hogy mit csinálnak Amerikában, Ausztráliában ezekkel a lovakkal. Megismertem a fajtát egy európai kiállításon, és abban az időben tanultam a szabadon idomítás módszerét. Akkor és onnan jött az ötlet, hogy milyen jó lenne minilóval ezt a terápiát végezni. Szívem szerint nagy lóval csinálnám, de a nagy lovakat természetesen nem lehet bevinni a kórházakba. Három miniló van, mind a három csikó kora óta velem él. Körülbelül 3 éves korukra érik el azt az érettségi szintet, hogy alkalmasak lesznek erre a munkára, és fokozatosan terhelhetőek lesznek. Azt tudni kell, hogy a ló későn érő típusú állat, tehát egy-két-három év az trenírozási idő, ami minimum kell, hogy aztán nagyon óvatosan, nem túl gyakran, el lehet kezdeni őket erre a feladatra úgymond kondicionálni.”

**Miért pont a Bethesda Gyermekkórház?**

„Egyrészt egy jó hírű kórház, mindig is híres volt arról, hogy nyitott az alternatív lehetőségek felé, illetve nekem volt személyes kapcsolódásom az egyik kislánnyal. Beteg volt hosszú ideig, és nagyon elégedett voltam a kórházi ellátással, a dolgozók, az ápolók, orvosok hozzáállásával, segítőkészségével, kedvességével. Akkor, ott eldöntöttem, hogy ha majd ott tartok - mert akkor még nem tartottam ott a lovaimmal, hogy be merjem dobni őket a mélyvízbe - és a Jóisten is megsegít, velük fogom elkezdni ezt a tevékenységet.”

**Hogyan tartja a lovait, családjával hogyan éri meg a mindennapokat a lovakkal?**

„Teljesen lóként vannak tartva, kinn vannak karámban, mindegyikük külön boxban alszik, tér van, széna van, játék van, néha körkarámban edzünk velük, de az alapvetően a szabadságot próbálom nekik átadni. Itthon abszolút lóként viselkedhetnek, és lovas életük van. Ami nagyon fontos, hogy ménesben vannak tartva, kialakul egy természetes hierarchikus rend köztük, konfliktusaikat egymás közt lerendezve (pl. ki eszik előbb) kapcsolódnak egymáshoz. Nagyon fontos, hogy nálam nincs ló simogatás, soha nem jöhet hozzám az utcáról senki, hogy szeretnék a lovaimat simogatni, megnézni. Teljesen le van zárva ez a lehetőség, mert azt hiszem, és látom, és vallom, hogy ahhoz, hogy a lovak így ki tudják segíteni, és így tudjanak működni, ahhoz az kell, hogy kizárólag ilyen típusú gyerekek kapjanak érintést és energiát tőlük. Teljesen más az egészséges gyerekek energetikája, és más azoknak, akik sérültek, vagy éppen felépülnek egy komoly betegségből. Fontosnak tartom, és ebben szigorú is vagyok, hogy a lovaimat egészséges emberek, sem a kórházban, sem itthon, rajtam és a gyerekeimet kívül nem érinthetik. Ezen kívül fontosnak tartom elmondani, hogy hivatalosan a terápiás kifejezést a szabályozás hiánya miatt nem használjuk. Egyelőre segítő minilovaknak hívjuk őket, én vagyok itthon az egyetlen, aki ezt elkezdte és bevezette. Amikor rendeződik a vírushelyzet, szeretném ezt a dolgot valamilyen formába önteni, hogy mások is elérhessék, lehetővé váljon a szakemberek képzése, az állatok tenyésztése, oktatása.”

**Nagyon szépen köszönjük, hogy ránk szánta az idejét, és további sok sikert kívánunk, ehhez a tiszteletre méltó tevékenységhez.**

Petró Lilla Gabriella (8.a)





*„Amikor pedig Jézus Betániában, a leprás Simon házában volt, odament hozzá egy asszony, akinél egy alabástrom-tartóban drága olaj volt, és ráöntötte az asztalnál ülő Jézus fejére. Amikor látták ezt a tanítványai, bosszankodtak, és ezt mondták: Mire való ez a pazarlás? Hiszen el lehetett volna ezt adni sok pénzért, és odaadni a szegényeknek. Amikor ezt Jézus észrevette, megkérdezte tőlük: Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem, mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek. Mert amikor ezt az olajat a testemre öntötte, a temetésemre készített elő. Bizony mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.”*

(Máté 26:6-13)

Ebben az igeszakaszban a nagyszerdai események egyikét olvashatjuk. Ezen a napon három dolog történik: a főpapok és a vének eldöntik, hogy elfogják Jézust; a Megváltót megkenik Betániában; és Júdás 30 ezüstért elárulja Őt. Az első gondolat ezzel az olajjal történő megkenéssel kapcsolatos. Ennek a cselekedetnek két fontos jelentéstartalma van. Az egyik a királynak az Ószövetségben olvasható próféta által történő felkenése, a másik pedig a halottak megkenése sírba vitelük előtt. Tehát Jézus megkenetése utal az Ő királyi címére és az eljövendő testi halálára is.

Jézus király. Sokszor talán azt érezzük, hogy olyan események történnek, amiknek nem kéne. Sokszor halljuk vagy akár mondjuk is, hogy ha Isten az Úr minden felett, akkor hogy történhetnek velünk ilyen rossz dolgok, hogy lehetnek háborúk, miért van ez a vírus. Ezekkel a gondolatokkal azért támad bennünket a Kísértő, hogy ne vessük a bizalmunkat Istenbe. Sajnos sokszor tényleg nem látjuk egy-egy esemény értelmét és célját, de abban mindig bízhatunk, hogy Isten a kezében tart bennünket és az egész világot. Annyira fontosak vagyunk Számára, hogy Ő eljött a földre és szenvedett, mindannyiunk bűnét a vállára vette, és úgy ment a keresztre. És itt jelenik meg a megkenetés másik jelentése, hogy Ő meghalt. Mikor ezt a történetet olvasom, eszembe jut, ahogy *A Gyűrűk Ura* első részében meghal Gandalf. Ebben a képben megjelenik mindkét jelentés: Ő meghalt és királyi méltóságot szerzett, mindennél hatalmasabb címre emelkedett.

A másik, hogy itt ez az asszony nem akármit adott Jézusnak. Valószínűleg ez az olaj egy vagyonba került. Nem olvassuk, hogy előtte kételkedett volna, hogy most ráöntse-e Jézusra vagy se. Odament hozzá, és a fejére öntötte. Az első az volt, hogy odament. Szerintem már ez egy nagy bátorságot igénylő feladat volt a részéről, hiszen tudta, milyen csodákat tett, de ő a benne lévő félelem ellenére odament hozzá. Mi kell nekünk, hogy Jézushoz menjünk, Jézushoz forduljunk? Olyan Jézus számunkra, mint egy kabala, vagy mint egy eszköz? Akkor megyünk oda Hozzá, mikor szükségünk van Rá, vagy ez egy rendszeres cselekvés? Jézus arra hív, hogy kapcsolatban legyünk Vele, megosszuk vele imáinkban örömeinket és bánatainkat egyaránt. Egy emberi kapcsolat is akkor tud egyre mélyebbé és jobbá válni, ha nem sajnálunk bele időt fektetni. Miután odament az asszony Jézushoz, ráöntötte ezt a nagyon drága kenetet. Mi mit lennénk képesek Jézusnak odaadni? Sokszor azt tapasztalom a mai világban, hogy a legfontosabb és a legértékesebb dolog az idő. Sokszor minden dolgunk fontosabbá válik annál, hogy Isten Igéjét olvassuk, hogy Hozzá imádkozzunk. Azt tapasztalom az életemen, hogy ha tudatosan nem figyelünk arra, hogy Istenre időt szánjunk, akkor el fog telni a napunk anélkül, hogy a kapcsolatunkat ápoltuk volna vele.

Mindenkinek áldott készülődést kívánok a Húsvétra, remélem, hogy Krisztus feltámadásának az ünnepe mindannyiunk számára lelki feltöltődést fog jelenteni.

## I CARE A LOT – FONTOS VAGY NEKEM

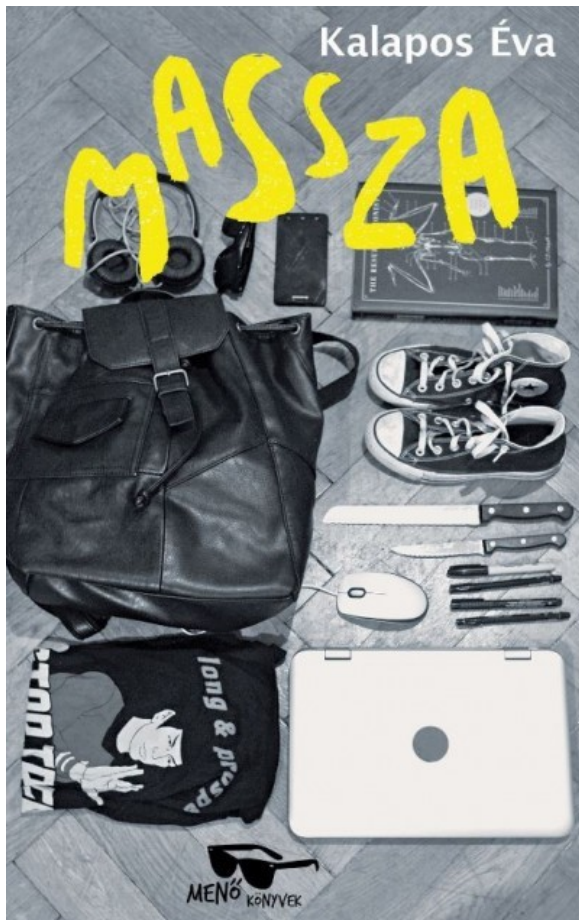
Marla Grayson (Rosamund Pike) egy simlis csaló, aki hivatalos gondnokként dolgozik. A feladata az, hogy a tehetetlen időseket elzárja, és átvegye az egész vagyonuk fölött az irányítást, és egy otthonba zárja őket, ahol már nem találkozhatnak a családjukkal. Marla és barátnője, Fran (Eiza González) azt hitték, hogy hatalmas sikert arattak egy öreg hölgygel, Jennifer Peterson-nal (Dianne West), akinek állítólag nincsen semmilyen családi kapcsolata. Marla és Fran azt hitték, hogy rutinszerűen fog működni az eljárás, de kiderül, hogy Jennifer kapcsolatban áll egy titokzatos maffiózóval (Peter Dinklage), aki erőfeszítéseket tesz

azért, hogy kiszabadítsa Jennifert. Ám Marla büszke, bátor nő, és nem enged az elnyomásnak. Ez a film nem egy átlagos történetet mutat be. Itt nem

a jó és a rossz harca a téma, hanem két rossz ember harca egymással. Az, hogy számunkra melyikük a szimpatikus, emberenként változó. Ajánlom ezt a filmet azoknak, akik kedvelik Rosamund Pike-ot (*Holtodiglan*), hiszen a filmben zseniális alakít (nem véletlen, hogy múlt hónapban a *Fontos vagy nekem* főszerepéért megkapta a Golden Globe-díjat), és ajánlom azoknak, akik egy kis esti borzongásra, izgalomra vágnak a család vagy akár a barátok körében.



Begidsán Bence (12. a)



Kalapos Éva regénye egy olyan témát dolgoz fel, ami sajnos a mai világban nagyon gyakori és veszélyes. Patrik, a könyv főszereplője zaklatások áldozata lesz. Osztálytársai interneten és élőben is folyamatosan bántják őt, aminek a későbbiekben komolyabb következményei lesznek. Patrik csak egy átlagos diák, aki szeret verset tanulni és szavalni. A sok szenvedés elől a színjátszókörbe menekül, ahol a *Frankenstein* című regény adaptációjában megkapja a Lény szerepét. A szerepét teljesen át tudja élni, emiatt a fiú áldozatból agresszorral válik. A könyv „tragikuma”, hogy mennyire nem figyelnek oda az emberek azokra a dolgokra, amik az orruk előtt történnek. Megannyi alkalom lett volna a történet során arra, hogy észrevegyék és megelőzzék a bajt, de mindenki csak a saját dolgaival volt elfoglalva. A történéseket Patrik szemzögéből figyelhetjük végig, akinek minden napja rettegéssel teli, és senkinek nem mer róla beszélni. *„A többieknek ebből se tűnt fel semmi. Ezek nem olyan dolgok, amik feltűnnek, mert az emberek általában magukkal vannak elfoglalva.”* A könyv nagyon fontos tanulsága, hogy figyeljünk oda a másik emberre és arra, hogy mit mondunk, mert nem tudhatjuk, hogy az milyen hatással van a másik érzéseire.

Pertis Virág 10.c

# ZENEAJÁNLÓ

## NYELVTANULÁSHOZ:

**FRANCIA:** Derrière le brouillard - BENDELÉA cover  
( <https://www.youtube.com/watch?v=b1Qyov89FJc> )

**NÉMET:** Hast du Zeit - Emilio

## ALBUM:

**CHRISTOPHER - HULVEY**

A *Christopher* a mai - véleményem szerint kissé eldurvult szövegvilágú - rap műfaj egy elképesztően őszinte, üdítő darabja, amit tiszta szívből tudok ajánlani mindenkinek aki csak egy kicsit is kedveli a műfajt. A dalszövegek egyszerűek, de mégis átütő erővel bírnak. Szerintem sosem fogom elfelejteni amikor az egyik este fogmosás közben ott álltam a tükör előtt, miközben a *Nothing Without Jesus* c. számot hallgattam, és majdnem elsírtam magam annyira megérintett. Szeretném még kiemelni az albumból a *9th Grade*, a *Holy Spirit*, a *Reasons* és a *Washed In The Blood* c. számokat amik nekem személyes kedvenceim, de tudom ajánlani azoknak is akik esetleg nem kívánják az egész albumot meghallgatni elejétől végéig, hanem csak szemezgetnének.

Nem vagyok szétesve  
A szám  
A számat próbálom  
A számat próbálom fel  
A szobám falai egymást nézik  
Kimondják amit én nem  
Ordítanak amikor a fejembe verem  
A számat a számat gyűlölöm amit mond  
A falaim szeretik egymást és közelednek  
egymáshoz  
Nem veszik észre hogy köztük vagyok  
Ennyi szeretetet nem lehet elviselni  
A vérem a vérem forró  
A bőröm hideg a mosolyod a halál  
A fogaid az isten és a tested a magány  
Ahogy nézlek elszállok a falaim leköpnék  
A naplemente közli velem hogy undorító vagyok  
Én pedig befelé üvöltök  
A könny lemarta a kilátást  
A számat a számat vegyétek el



A tavaszi szünetben megrendezésre került a TIDK első e-sport versenye, melyen 5 csapat mérte össze harctudását.

Még pár hónappal ezelőtt készült egy igényfelmérés arról, hogy a diákok milyen programokon vennének részt szívesen, és az egyik legnagyobb támogatottsággal a *CS:GO*-verseny rendelkezett. Meghirdettük az eseményt, és szerencsére nem maradtunk csapatok nélkül. A sok technikai akadályt leküzdve pedig egy igen szórakoztató hetet tudhattunk magunk mögött.

Szeretnénk még hasonló eseményeket szervezni, és már tudjuk a következő játékot is, mely nem más lesz, mint a *League of Legends*.

A jelentkezést és egyéb információkat a Discord-szerverünkön (<https://discord.gg/SYSeCDPRPU>), illetve a weboldalunkon osztjuk meg (<https://tidkgrl.wixsite.com/tidk>).

**Főszerkesztő:** Petró Alíz Ibolya (11. a)  
**Tördelés:** Gombos Vidor (11. a)  
**Illusztráció:** István Kamilla (11. b)  
**Lektorálta:** Hajnal Attila, Heltai Zsófia, Kiss Dávid